

DIUMENGE 2 de PASQUA: 11 d'abril de 2021

Les lectures d'aquest diumenge després de Pasqua ens parlen els primers passos dels deixebles de Jesús i de com vivien els primers seguidors de Jesús. A l'Evangeli trobem els deixebles, el mateix dia de Pasqua, tancats a plany i clau per por dels jueus. Així estaven d'espantats després del que ha vian viscut el divendres allà al calvari amb la mort de Jesús a la creu. Tancats i espantats, morts de por, es presenta Jesús, desitjant-los-hi la “Pau”. Aquesta presència transforma els ànims dels apòstols que “s'alegraren de veure el Senyor”. Jesús avui aquí esdevé factor d'unitat. La seva presència comunica vida i empeny als seus seguidors a no quedar-se per a ells mateixos el que han vist i han viscut. Jesús els hi deixa l'Esperit Sant

L'Evangeli també ens parla dels dubtes de Tomàs: De fet també eren els dubtes de tots els altres deixebles. En altres textos dels evangelis trobem a Pere, Joan, Maria Magdalena i altres dones que en aquell matí de Pasqua cerquen demostracions palpables per creure que Jesús ha ressuscitat. Els dubtes de Tomàs i dels altres deixebles són també els nostres dubtes. Tomàs sols es vol fiar de la seva experiència personal: tocar i comprovar. No és aquest sovint el nostre desig i el de moltes persones que ens envolten? Jesús li retreu a Tomàs que no sigui capaç de fiar-se del testimoni dels altres. Sovint pensem i actuem com si el món depengués únicament de mi tot sol. Aquest reconeixement de Tomàs: “Senyor meu i Déu meu” es desenvolupa dins la comunitat cristiana: o sigui els cristians reunits. Ahir, com avui, Jesús no es fa present fora del testimoni de les comunitats que formen l'Església. És en la comunitat cristiana on descobrim la presència de Jesús.

La comunitat cristiana ens ajuda a compartir i es anima la nostra fe. Una fe en Jesús ressuscitat que no es pot quedar reduïda a pures paraules. Una fe cristianà que ens cal fer-ne vida, viure-la en la nostra vida de cada dia. La primera lectura que hem escoltat és una mostra de com els primers seguidors de Jesús s'havien pres seriosament el fet de ser cristians. Ho manifesten compartint, ajudant, tenint en comú les coses.

Que aquesta Eucaristia ens ajudi a reforçar la nostra fe en Jesucrist Ressuscitat. Que siguem capaços de valorar el paper de la comunitat cristiana per viure i fer créixer la nostra fe. Que la presència de Jesús en mig nostre ens doni força per fer vida tot el que aquí aprenem i celebrem.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

11 d'Abril de 2021

JESÚS HA RESSUSCITAT.... QUÈ CANVIA AIXÒ?

Jesús ha ressuscitat. És cert que els cristians ho proclamem solemnement el dia de Pasqua, la nostra festa més gran. És el cor de la nostra fe.

Creure en el Crist ressuscitat no és només una qüestió de fe, sinó una qüestió de vida. La resurrecció de Crist no només implica la resurrecció dels morts, sinó que ens convida a revisar la relació que tenim amb el món, amb nosaltres mateixos, amb els altres i amb Déu. La resurrecció dóna el significat final del món.

Nosaltres també ressuscitem

Crist, per la seva resurrecció que, paradoxalment, s'ha convertit en una realitat de la nostra història, arranca el món de la mort del que n'és captiu. L'home, «*poc durador com la flor del camp*» (Isaïes 40: 6-7), troba ara en la resurrecció de Crist un motiu d'esperança. Si Jesús va sortir viu de la tomba, no era en profit d'ell. És per a nosaltres. La seva resurrecció és la promesa que nosaltres també ressuscitem (1 Corintis 15, 20-28). De fet, es promet a la humanitat una vida amb Déu i amb tota la humanitat unida. En aquesta nova vida, els éssers humans no seran despersonalitzats, sinó glorificats com Crist (Romans 6, 4; Colossencs 3, 4). Serà reconegut com un dels seus, amb qui es trobarà per sempre. Aquest estat és impossible de representar, tot i que deriva de la fe en Crist, en el Ressuscitat.

La resurrecció demana esperança

La resurrecció de Crist promet vida i comunió amb Déu per a tothom. Aquesta promesa es complirà al final de la història quan quedi destruïda la mort que és "l'últim enemic de l'home" (1 Corintis 15:26). Mentre duri la història, la resurrecció convida a l'esperança. No només esperem la vida eterna, sinó que fins i tot enmig de les dificultats humanes, sempre tenim l'esperança que res no es perdi per sempre. Tant si prové de l'enemistat dels homes com de les proves de la nostra finitud, cap obstacle pot "arrencar-nos de l'amor de Crist" (Romans 8: 38-39). El Crist ressuscitat dóna sentit a la successió del temps que semblava ser un etern reinici. A partir d'ara, la història continua el seu curs, sense que el ressuscitat trenqui el ritme ordinari del temps. Déu deixa que els temps facin el seu camí fins al final.

Fragment de retaula de Prejmer (Romania)

LLAVORS DEL RESSUSCITAT

No esperis trobar-te, caminant pels carrers, a un "aparegut". No esperis una visió celestial, tangible, palpable, corpòria, ressuscitada.... Perquè llavors et perdràs les llavors del ressuscitat. Et perdràs els indicis de la seva presència en el nostre món. Et perdràs mil centelles que parlen d'una llum superior. Mil lleus sons que auguren una simfonia esplèndida. Et perdràs colors que apunten cap a un quadre meravellós. El Ressuscitat en el nostre món està viu, en l'acció de l'esperit

RESSURRECCIÓ JA!

¿Quan començaré a viure ressuscitat? ¿He d'esperar morir-me per poder treure el nas a la teva glòria? ¿és l'únic pas possible? Pot ser, però, per l'altre costat, ¿no hi ha en la vida moltes coses petites –o immenses– que van morint y naixent de nou, diferents, millors, reconciliades? ¿I no hi ha sepulcres esperant buidar-se? En mi y en altres. Tota la vida és una invitació a ser pasqua, a viure's en aquesta tensió insalvable entre l'entrega y l'acollida, el dolor y la joia infinita, la vida entregada y la VIDA donada...

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

HA MORT I HEM PREGAT PER

Dimecres: A la parròquia de Sant Pere, de sis a set de la tarda: VETLLA DE PREGÀRIA, amb exposició del Santíssim.

Lluís Costa Sarquella, de 83 anys

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor Jesús, et donem gràcies
per haver-nos constituït en Església,
en comunitat de creients
que dona testimoni de la teva resurrecció.
Quan mirem les persones que la integren,
la podem veure tacada per defectes i infidelitats.
Però això, lluny de fer-nos perdre la fe,
ens fa mirar-te Tu, el qui ha vençut el pecat,
i si has decidit manifestar-te
enmig d'un poble indigne,
no som ningú per qüestionar-ho.
És més, això ens infon esperança,
perquè cadascú de nosaltres
tampoc estem a l'altura.
No ens ho mereixem.
En canvi, Tu vens a visitar-nos,
a fer-nos costat en els moments d'incertesa.
I quan ens deixem portar per aquesta experiència,
és possible viure amb un sol cor i una sola ànima,
ser generosos amb els qui ho necessiten,
compartir el que tenim, viure pendants dels altres.
Aleshores el món veurà aquesta unitat,
que no neix de l'esforç humà, i creurà.

("La missa de cada dia" Abril 2021)

En les misses del 12 al 18 d'abril de 2021 al pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Joan Pujol Serrat (Aniv.); Tots els difunts	7 t.	Ànimes
Dimarts	8 v	Lola Fraguell i Rafel Busquets (Aniv.)	7 t.	Ànimes
Dimecres	8 v	Família Brugada	7 t.	Ànimes
Dijous	8 v	Pepita Castany i difunts de la seva família	7 t.	Ànimes
Divendres	8 v	Difunts de la parròquia	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Francisqueta Raió i Jaume Molas; Francesc Llinàs Bosch; Salvador Palmada Busquets;	7 t.	Comunitat Parroquial
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Dolors Trias	11 m	Comunitat Parroquial
	12	Josep Quintana Fullà		
	8 v.	Narcís Font Soler (Aniv.); Narcís Pons i Rosa Banal		